

اثر همکشتی سلول‌های پوششی لوله رحم گاو بر تکوین رویان گاو

*معصومه اسحاقی^۱، یوسف جعفری‌آهنگری^۲ و *حسام دهقانی^۳

دانش آموخته کارشناسی ارشد علوم دامی، دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی گرگان،^۱ دانشیار گروه علوم دامی،

دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی گرگان،^۲ استادیار گروه دامپزشکی، دانشگاه فردوسی مشهد

تاریخ دریافت: ۲۹/۷/۸۷؛ تاریخ پذیرش:

چکیده

استفاده از سیستم همکشتی مدت‌ها است که با هدف بهبود کیفی رویان پستانداران، شبیه‌سازی محیط داخلی بدن در آزمایشگاه، افزایش بقاء رویان و حمایت محیط‌های کشت، کاهش استرس‌های محیطی و متابولیسمی محیط‌های کشت به کار رفته است. تأثیر سلول‌های پوششی لوله رحم گاو در دو مرحله لقاد و تکوین آزمایشگاهی رویان گاو از اهداف خاص این پژوهش بود. در آزمون اول تخمک‌ها پس از بلوغ در غیاب سلول‌های پوششی لوله رحم بارور شده و در شرایط حضور و حضور نداشتن سلول‌های پوششی لوله رحم کشت داده شدند و مراحل مختلف تکوین مورد بررسی قرار گرفت. میزان تکوین رویان در مراحل مختلف ۴ سلولی، ۸ سلولی و بلاستوسیستی در محیط کشت TCM-199 در حضور سلول‌های پوششی نسبت به سایر محیط‌ها (TCM-199 بدون همکشتی، KSOM و SOF بدون همکشتی) بالاتر بود. شرایط همکشتی با سلول‌های پوششی در هنگام لقاد آزمایشگاهی و سپس تداوم همکشتی با محیط‌های کشت TCM-199 منجر به تولید رویان‌های دو سلولی بیشتری (۷۲/۱۷ درصد) در مقایسه با محیط SOF بدون همکشتی (۶۱/۵ درصد)، محیط TCM-199 بدون همکشتی (۵۳/۶ درصد) و KSOM بدون همکشتی (۴۲ درصد) شد. محیط کشت SOF نسبت به TCM-199 توانست در حمایت از تکوین رویان تا مرحله بلاستوسیستی موفق‌تر عمل کند. هر چند که درصد مراحل اولیه تکوین رویانی به طور جزئی در محیط کشت TCM-199 در مقایسه با محیط SOF بیش‌تر بود، اما این روند با نزدیک شدن به مراحل مورولا و بلاستوسیست تغییر کرد و محیط کشت SOF به تولید درصد بالاتری از بلاستوسیست در مقایسه با TCM-199 منجر شد. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که همکشتی با سلول‌های پوششی لوله رحم گاو باعث افزایش راندمان لقاد و تکوین بهتر رویان می‌شود. در شرایط غیرهمکشتی، محیط SOF از محیط TCM-199 در تکوین رویان اولیه گاو بهتر عمل می‌کند.

واژه‌های کلیدی: تکوین رویان، محیط کشت، سلول‌های پوششی لوله رحم، همکشتی

اقتصادی‌ترین شیوه‌های آزمایشگاهی، صورت گرفته است (کلومپ، ۲۰۰۴). استفاده از همکشتی سلول‌های بدنی^۱ به عنوان یک سیستم ساده و با هدف تقلید از شرایط محیط داخلی بدن، به حداقل رساندن کاستی‌های محیط‌های کشت مصنوعی، تولید فاکتورهای رشد و فعال‌کننده و

مقدمه

تولید آزمایشگاهی رویان گاو از راندمان پایینی (حدود ۳۰ تا ۴۰ درصد) برخوردار است (کریزینگ و همکاران، ۱۹۹۷). از این‌رو در راستای بهبود آن، پژوهش‌های زیادی با هدف تولید جنین‌هایی مقاوم و ماندگار در

لوله رحم موجب تکوین بهتر رویان گاو در شرایط آزمایشگاهی می‌شود یا خیر؟ برای پاسخ به این سوال چهار ترکیب مختلف محیط کشت و سلول‌های پوششی کشت داده شده لوله رحمی گاو در هنگام تولید رویان استفاده شد و نتایج به دست آمده مورد مقایسه قرار گرفت.

مواد و روش‌ها

تهیه محیط‌های کشت: محیط کشت مورد استفاده برای بلوغ آزمایشگاهی تخمک بر پایه ^۷TCM-199 (Sigma, USA) به همراه ۱۰ درصد سرم غیرفعال شده گاو و (Bionich, Australia) HCG (Bioniche, Canada) FSH به میزان ۱ واحد در میلی لیتر، (Sigma, USA) به میزان ۱ واحد در میلی لیتر و استرادیول (Sigma, USA) به میزان ۱ میکروگرم در میلی لیتر تهیه گردید. محیط شستشوی اسپرم شامل محیط پایه تالپ (باویستر و یانگیماچی، ۱۹۷۷) به علاوه لاكتات، پیروات، گلوکز (پاریش و همکاران، ۱۹۸۸)، و کافئین (کاسشیونی و همکاران، ۲۰۰۱) بود. اساس محیط مورد استفاده در باوروی آزمایشگاهی تخمک و اسپرم، محلول نمکی تالپ بود که با هپارین (۱۰ واحد در میلی لیتر)، کافئین (۵ میلی مولار در میلی لیتر) و آلبومین گاوی (۶/۳ میلی گرم در میلی لیتر) همراه گردید. یکی از محیط‌های کشت انتخابی جهت رشد زیگوت‌های به دست آمده در آزمایشگاه بر پایه TCM-199 بود که با ۱۰ درصد سرم غیرفعال شده گاو (فاکوری و اونو، ۱۹۸۹)، آلبومین سرم گاو (۰/۸ میلی گرم بر میلی لیتر)، سدیم پیروات (۱ میلی مولار؛ باویستر و یانکیماشیل، ۱۹۹۷) و ال- گلوتاامین (۰/۶ میلی مولار؛ داونز و هادسون، ۲۰۰۰) همراه گردید. محیط کشت ^۸KSOM (Chemicon, USA) و محیط کشت ^۹SOF نیز در آزمایشگاه تهیه شد.

جمع‌آوری و بالغ‌سازی تخمک: تخمدان‌ها از کشتارگاه در بافر سیلین فسفات ^{۱۰}(NaCl، ۸ گرم بر لیتر؛ KCl، ۰/۲ گرم بر لیتر؛ Na₂HPO₄، ۱/۴۴ گرم بر لیتر؛

7- Tissue Culture Medium 199

8- Potassium Optimum Media

9- Synthetic Oviduct Fluid

10- Phosphate Buffer Saline (PBS)

مقابله با استرس‌ها و سموم به دست آمده از مسیرهای متابولیسمی از ۴۰ سال پیش در کشت آزمایشگاهی رویان پستانداران، مورد توجه قرار گرفته است (اورسی و ریش، ۲۰۰۷). استفاده از سلول‌های بدنی برای حمایت از تکوین آزمایشگاهی رویان موش و نیز کشت سلول‌های پوششی لوله رحم موش برای اولین بار مطرح گردید (بیگر و همکاران، ۱۹۶۲). بعدها سلول‌های پوششی لوله رحمی و سلول‌های تروفوبلاست برای رویان نشخوار کنندگان به کار گرفته شد (یستون و فرست، ۱۹۸۹). این فعالیت‌ها در گونه‌های زیادی از پستانداران مورد استفاده قرار گرفته است. اما چگونه این سلول‌ها می‌توانند اثرات بیولوژیکی خاصی از جمله سرعت‌بخشی به مرحله تسهیم (ساکاس و همکاران، ۱۹۸۹)، افزایش سرعت تشکیل بلاستوسیست (رکسرود، ۱۹۸۹)، کاهش تخریب و مرگ سلولی، کاهش خسارت‌های به دست آمده از تکنیک، حمایت محیط‌های کشت (کارنی و همکاران، ۱۹۹۰)، حمایت زیگوت تا مرحله کلیواژ ^۱ و غیره را داشته باشند، هنوز مشخص نشده است. اما آنچه مشخص است این می‌باشد که این سلول‌ها طیف وسیعی از فاکتورهای رشد و فعال‌کننده را تولید می‌کنند و قادر به مقابله با استرس‌های به دست آمده از شرایط آزمایشگاهی ^۲ هستند.

اثر هم‌کشتی سلول‌های بدنی بر کیفیت رویان‌های به دست آمده از باوروی آزمایشگاهی تخمک ^۳ گاو و کشت آزمایشگاهی رویان ^۴ در پژوهش‌های مختلف داخلی و خارجی بررسی شده است. اما به کارگیری قابلیت‌های این سیستم در این پژوهش، هدفمندتر بود به این ترتیب که با استفاده از کشت سلول‌های پوششی لوله رحمی گاو ^۵ برای تولید انبویه رویان ^۶ گاو شیری هلشتاین از زمان باوروی تا تولید بلاستوسیست همراه بود. در قالب IVF این آزمون، چند محیط کشت پایه متداول در سیستم گاو نیز به طور همزمان بررسی شدند. سوال اختصاصی این پژوهش آن بود که آیا هم‌کشتی سلول‌های پوششی

1- Cleavage

2- In Vitro

3- In Vitro Fertilization of Oocyte (IVF)

4- In Vitro Culture of Embryo (IVC)

5- Bovine Oviduct Epithelial Culture (BOEC)

6- Mass Production of Embryo

حرکت لام از سمت رحمی اوویداکت (استیموس) به سمت تخدمانی آن (آمپول)، سلول‌های پوششی به شکل توده سلولی زرد رنگ از پوششی لوله رحم خارج شدند. این توده سلولی به لوله فالکون دارای ۵ میلی‌لیتر بافر سیلین فسفات استریل ۳۵ درجه، همراه با ۱۰ درصد پنی‌سیلین و استرپتومایسین منتقل گردید و به مدت ۱۰ دقیقه با دستگاه ورتکس در معرض جریان گردابی قرار گرفت. پس از ته‌نشینی رسوبات، بخش بالایی سوسپانسیون به مدت ۱۰ دقیقه با دور ۱۵۰۰ RPM، سانتریفیوژ شد. رسوب به دست آمده با ۱ یا ۲ میلی‌لیتر محیط کشت DMEM^۲ به همراه ۱۰ درصد سرم جنین گوساله^۳، ۱۰۰ میلی‌گرم در میلی‌لیتر استرپتومایسین و ۱۰۰ واحد در میلی‌لیتر پنی‌سیلین، با دمای ۳۵ درجه، همگن شد. ۵ میکرولیتر از سوسپانسیون به دست آمده دارای سلول‌های پوششی لوله رحم به قطرات ۸۰ میکرولیتری، به محیط کشت DMEM که زیر روغن از پیش انکوبه شده بود، تزریق گردید و در انکوباتور ۳۸ درجه به مدت ۴۸ ساعت کشت داده شدند.

از زیبایی رویان در مراحل مختلف تکوین: برای ارزیابی بلوغ هسته از رنگ فلورسنت ۶-۴-۲- دی‌آمیدینو-۲-فنیل ایندول (DAPI)^۴ استفاده شد. زیگوت‌های تازه بارور شده^۵ (پس از هضم آنزیمی سلول‌های کومولوس اطراف آن) و رویان‌ها در مراحل مختلف تکوین توسط بافر سیلین فسفات شستشو داده شدند و با محلول پارافرمالدئید^۶ درصد، به مدت ۲۰ دقیقه ثابت گردیدند. پس از ۳ بار شستشو در محلول PBS، رویان‌های اولیه به مدت ۱۵ دقیقه در داخل محلول رنگ‌آمیزی DAPI قرار گرفتند. بعد از ۳ بار شستشوی مجدد با PBS، رویان‌ها به داخل قطره دارای محلول حفظ‌کننده فلورسنس آنتی‌فید^۷ (پروپیل‌گالات ۲۱ درصد) روی لام منتقل شدند و با لامل و لاک محصور

2- Dulbecco's Modified Eagle's Medium

3- Fetal Calf Serum

4- 4-6-Diamidino-2-Phenylindole (DAPI)

۵- تشخیص تخمک‌های بارور شده و بارور نشده از لحاظ ظاهری بسیار مشکل می‌باشد.

6- Paraformaldehyde

7- Fluorescence Anti-Fade

۱۰۰، KH₂PO₄ میلی‌گرم بر لیتر) دارای استرپتومایسین (۱۰۰ IU/ml) با درجه حرارت ۳۵ درجه به آزمایشگاه منتقل شدند. تخدمان‌ها با اتانول ۷۰ درصد و بافر سیلین فسفات ۳۵ درجه، شستشو شدند. فولیکول‌های سالم و شفاف (۲ تا ۸ میلی‌متر) با سوزن استریل شماره ۱۸ متصل به پمپ خلاء با فشار منفی ۵۰ میلی‌متر جیوه، آسپیره شدند. تخمک‌های مناسب دارای توده کومولوسی شفاف و حداقل ۳ لایه سلولی متراکم و منظم و سیتوپلاسم یکنواخت از درون مایع فولیکولی جمع‌آوری شدند. تخمک پس از دو بار شستشو در محلول نمکی تیروود، به قطرات ۵۰ میکرولیتری محیط کشت بالغ سازی در زیر روغن پارافین (Sigma, USA) که به مدت ۲ ساعت در انکوباتور با فشار ۵ درصد دی‌اکسیدکربن و با دمای ۳۸/۵ درجه سانتی‌گراد قرار داشتند، منتقل شدند.

شستشو و شناورسازی اسپرم^۱ بعد از یخ‌گشایی: برای آماده‌سازی اسپرم (ایرانی- طهمور، کد: ۱۲۹۲۱۵) از روش شناورسازی استفاده گردید. در هر مرحله یک پاییت اسپرم ۵ میلی‌لیتری استفاده شد که پس از ذوب در دمای ۳۵ درجه در محیط هیپس- تالپ تخلیه، سانتریفیوژ و شستشو داده شد. رسوب نهایی اسپرم پس از شستشو در ۱ میلی‌لیتر از محیط هیپس- تالپ، به مدت ۱ ساعت جهت شناورسازی در انکوباتور قرار گرفت. سپس میزان ۸۰۰ میکرولیتر از محیط بالایی آن، جهت تزریق به قطرات JVF در دمای ۳۷ درجه به مدت ۱۸ ساعت نگهداری شد.

برداشت اوویداکت و کشت سلول‌های پوششی: در کشتارگاه لوله‌های رحم گاو‌های جوانی که تخدمان آنها دارای فولیکول بالغ نزدیک به تخمک‌ریزی بود، گرفته شدند و به همراه بافر سیلین فسفات به آزمایشگاه منتقل گردیدند و پس از شستشوی مختصر با اتانول ۷۰ درصد و بافر سیلین ۳۵ درجه مورد استفاده قرار گرفتند. بعد از جداسازی بافت‌های زاید و شبیور فالوپ، اوویداکت در داخل پتري‌دیش دارای بافر سیلین فسفات استریل قرار گرفت و به‌وسیله یک لام استریل و فشار به دست آمده از

1- Swim-Up

هزار بهازای ۳۰ تخمک در هر قطره) به مدت ۱۸ تا ۲۴ ساعت در آن کشت داده شدند. رویان‌های به دست آمده پس از حذف آنزیمی کومولوس‌ها وارد محیط کشت رویان TCM-199 که با سیستم هم‌کشتی همراه بود، شدند. در مقابل، تعدادی از تخمک‌های بالغ شده در حضور نداشتن سلول‌های اوویداکت بارور شدند و در حضور نداشتن این سلول‌ها در ۳ نوع محیط کشت مختلف TCM-199، SOF و KSOM قرار گرفتند. معیار ارزیابی و مقایسه عملکرد محیط‌ها، تعداد رویان ۲ سلولی، ۲۴ تا ۴۸ ساعت بعد از باروری بود. برای هر محیط، آزمون ۳ بار تکرار، و میانگین داده‌ها به صورت درصد توسط تست کای مریع و آزمون فیشر در سطح اطمینان ۵ درصد بررسی شد.

طرح آزمایشی ۳ (مقایسه دو محیط کشت TCM-199 و SOF در تکوین رویان گاو): انتخاب بهترین محیط کشت پایه برای استفاده در کشت رویان بعد از باروری از اهداف دیگر این پژوهش بود؛ بنابراین محیط‌های کشت در شرایط غیرهم‌کشتی مورد استفاده قرار گرفتند. رویان‌های به دست آمده بعد از باروری در محیط کشت IVF، در دو محیط SOF و TCM-199 به مدت ۹ روز کشت داده شده و تمام مراحل تکوین در ساعات خاصی از کشت ارزیابی شدند. درصد تولید رویان‌های ۲، ۴، ۸ و ۱۶ سلولی، مرولا و بلاستوسیست در ۶ دوره زمانی ۱۸ تا ۲۴ ساعت، ۴۲ تا ۵۲ ساعت، ۷۷ ساعت، ۹۶ ساعت، ۱۲۰ ساعت و ۱۴۴ ساعت بعد از باروری ارزیابی شدند و درصدهای به دست آمده در دو محیط کشت مقایسه گردیدند. هر یک از درصدهای ارایه شده میانگین ۳ آزمایش متفاوت بود که در مجموع منجر به تکوین ۱۷۷ رویان از مرحله تکسلولی در محیط کشت TCM-199 و تکوین ۱۳۸ رویان از مرحله تکسلولی در محیط کشت SOF شد. مراحل مختلف تکوین با استفاده از تست‌های کای مریع و فیشر در سطح اطمینان ۵ درصد، مورد بررسی قرار گرفتند.

گردیدند. پیشرفت جنین‌ها علاوه بر مشاهده ظاهر مورفو‌لوزیک آنها، توسط رنگ‌آمیزی هسته و ارزیابی فلورسنت نیز مورد تأیید قرار گرفت (میکروسکوپ فلورسنت Olympus مدل BX51).

طرح‌های آزمایشی مورد استفاده: سلول‌های اوویداکت در قطرات محیط کشت DMEM (زیر روغن) کشت داده شدند و پس از رشد و چسبندگی، مورد استفاده برای هم‌کشتی با رویان‌ها قرار گرفتند. محیط‌های کشت باروری و کشت رویان در زمان ضرورت با سلول‌های پوششی انکوبه شده و قطرات، آماده ورود به طرح‌های آزمایشی مختلف شدند.

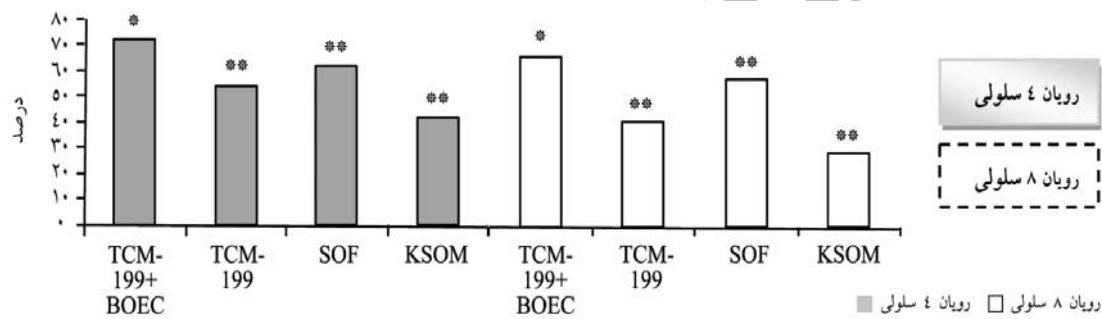
طرح آزمایشی ۱ (بررسی تأثیر هم‌کشتی سلول‌های پوششی بر تکوین رویان): تخمک‌های بالغ شده و اسپرم در محیط Fertile-TALP لقاح داده شدند. رویان‌ها به مدت ۸ الی ۹ روز پس از IVF در دمای ۳۸ درجه و فشار دی‌اکسیدکربن ۵ درصد و رطوبت ۹۶ درصد، با سلول‌های پوششی در محیط TCM-199 به علاوه ۱۰ درصد سرم مورد هم‌کشتی قرار گرفتند. پیشرفت رویان‌ها در مراحل مختلف ۴ سلولی، ۸ سلولی و بلاستوسیست ثبت گردید. همچنین تعدادی از تخمک‌های بارور شده نیز در ۳ محیط کشت TCM-199، SOF¹، TCM-199² و KSOM³ بدون حضور سلول‌های پوششی کشت داده شدند. شرایط تعريف شده برای هر محیط کشت ۳ بار تکرار گردید. میانگین درصدهای به دست آمده با استفاده از آزمون کای مریع تصحیح شده^۴ و فیشر^۴ آنالیز و میانگین نتایج به دست آمده در سطح اطمینان ۵ درصد بررسی شد.

طرح آزمایشی ۲ (بررسی تأثیر هم‌کشتی سلول‌های پوششی بر باروری تخمک): محیط کشت Fertile-TALP به همراه سلول‌های پوششی لوله رحم در دمای ۳۸ درجه و فشار دی‌اکسیدکربن ۵ درصد در انکوباتور قرار گرفتند و تخمک‌های بالغ به همراه اسپرم (غلظت نهایی ۳۰۰

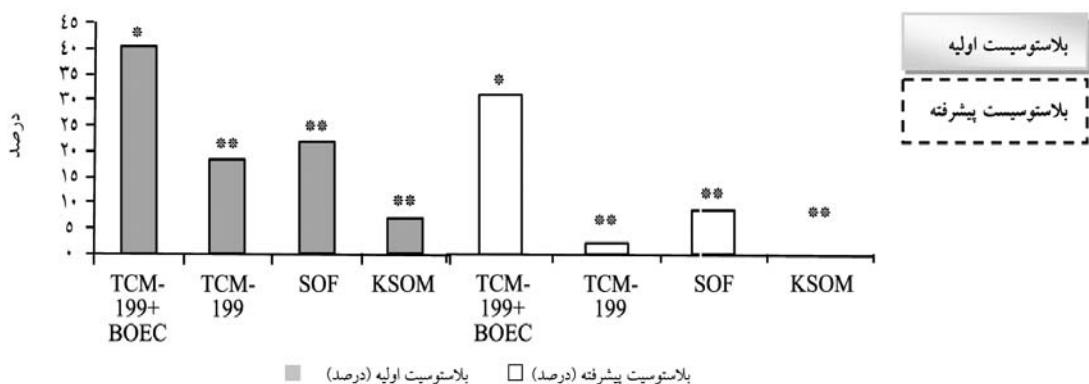
1- Synthetic Oviduct Fluid
2- Potassium Optimum Media
3- Yates Corrected Chi-Square
4- Fisher Exact

نتایج

آزمون اول: مقایسه محیط‌های مختلف کشت و همکشته سلول‌های پوششی لوله رحم گاو در تکوین رویان در مراحل مختلف رشد: این نتایج که در شکل‌های ۱ و ۲ و در جدول ۱ خلاصه شده‌اند، بیانگر وجود تفاوت کاملاً معنی‌داری ($P < 0.05$) بین محیط‌های مختلف کشت می‌باشد. تولید رویان‌های ۴ و ۸ سلوالی به دست آمده از محیط کشت TCM-199 به همراه سلول‌های پوششی اوویداکت، نسبت به سایر محیط‌های کشت از میزان بیشتری برخوردارند. در شرایط نبود همکشته نیز بین محیط‌های مختلف کشت اختلافاتی دیده می‌شود. محیط کشت SOF نسبت به سایر محیط‌ها از شرایط بهتری برای تکوین رویان برخوردار است.

شکل ۱- مقایسه درصد رویان‌های ۴ سلوالی و ۸ سلوالی تولید شده در محیط‌های کشت مختلف در ۴۸ ساعت و ۷۲ ساعت پس از باروری.
KSOM synthetic oviduct (synthetic oviduct fluid) SOF, (Bovine epithelial oviduct) BOEC, (tissue culture medium-199) TCM-199
. (potassium optimum media)

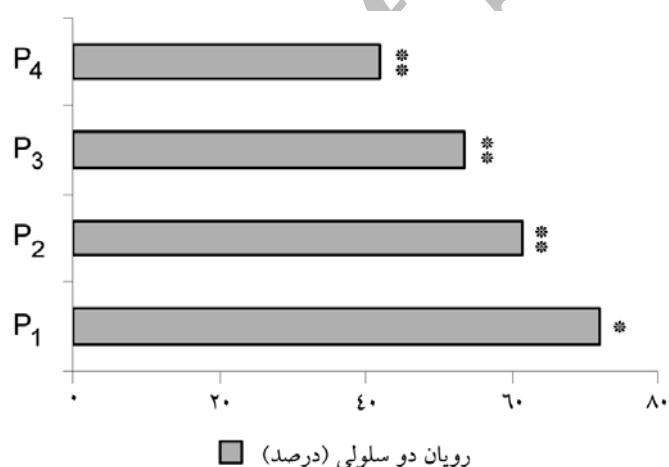
شکل ۲- درصد تولید پلاستوسيست اوليه و پيشرفته در شرایط همکشتی و محیط‌های مختلف کشت.
KSOM synthetic oviduct fluid (synthetic oviduct fluid) SOF, (Bovine epithelial oviduct) BOEC, (tissue culture medium-199) TCM-199
. (potassium optimum media)

جدول ۱- درصد تولید رویان‌های ۴ سلوالی، ۸ سلوالی، بلاستوسیست اولیه و بلاستوسیست پیشرفته در روزهای مختلف بعد از کشت در حضور سلول‌های اوویداکت و در محیط‌های مختلف کشت.

محیط کشت	میانگین تعداد تخمک در ۳ بار تکرار	درصد رویان ۴ سلوالی	درصد رویان ۸ سلوالی	درصد بلاستوسیست اولیه	درصد بلاستوسیست پیشرفته (تعدادشمارش شده)
TCM-199+BOEC	۸۸	۷۲/۱۷	۶۸	۴۲	۴۲(۳۷)
TCM-199	۱۱۷	۵۳/۶	۴۲	۱۸/۴	۳(۴)
SOF	۱۳۸	۶۱/۵	۵۹	۲۱/۷	۱۱/۲۹(۱۶)
KSOM	۱۰۰	۴۲	۳۰	۷	۰(۰)

موفقیت بالاتری برخوردار بوده و به تولید رویان‌های بیشتری منجر می‌گردد. اختلاف معنی‌دار گروه P₁ با سایر گروه‌ها در شکل ۳ نشان داده شده است. تفاوت معنی‌داری بین درصد رویان‌های تولیدشده در مسیرهای P₁, P₂ و P₃ وجود نداشت.

آزمون دوم: مقایسه راندمان باروری تخمک در شرایط حضور و حضور نداشتن سلول‌های اوویداکت گاو و در محیط‌های مختلف کشت رویان: مقایسه درصد رویان‌های دو سلوالی در ۴۲ تا ۴۸ ساعت پس از لقاح نشان می‌دهد که لقاح در شرایط هم‌کشتی با سلول‌های پوششی لوله رحم از

شکل ۳- درصد تولید رویان‌های دو سلوالی، ۴ تا ۴۸ ساعت پس از لقاح در شرایط متفاوت محیط‌های لقاح و کشت. لقاح در شرایط حضور و حضور نداشتن سلول‌های پوششی لوله رحم انجام شد و زیگوت‌های فرضی در محیط‌های مختلف کشت در حضور و حضور نداشتن سلول‌های پوششی قرار داده شدند. علامت * نشانگر گروه متفاوت با سایر گروه‌ها است و علامت ** به گروه‌های یکسان از لحاظ آماری اشاره می‌کند.

کشت TCM-199 و SOF در حمایت از مراحل مختلف تکوین رویان گاو را نشان می‌دهد. در جدول ۲ نیز مقایسه راندمان عملکرد این دو محیط و کلیه مراحل رویانی در هر ساعت مشخص نشان داده شد. شکل ۴ و جدول ۲ مربوط به ساعت‌های انتهایی تکوین رویان (از ۱۲۰ ساعت پس از لقاح به بعد) درصد تکوین مرولا و بلاستوسیست در محیط SOF بالاتر از محیط TCM-199 می‌باشد.

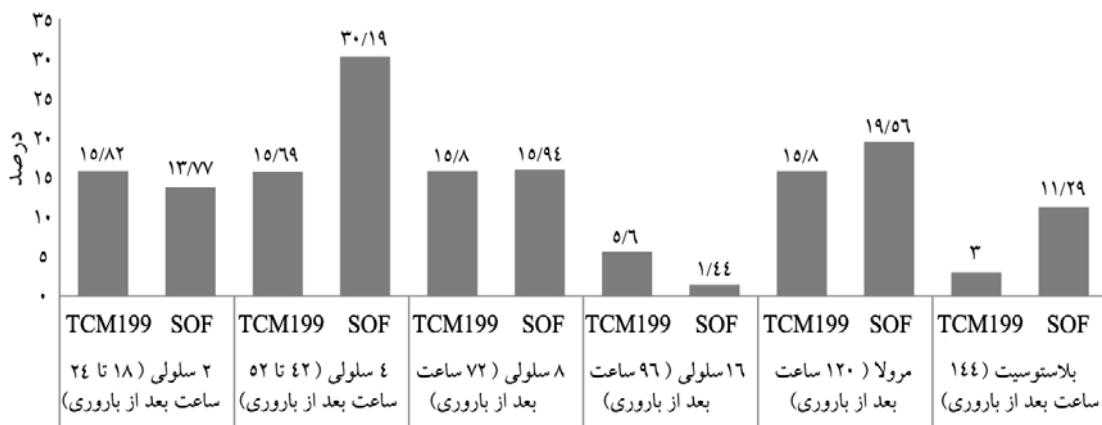
مسیرهای مورد استفاده به شرح زیر می‌باشند:

- P₁: Fertile/TALP+BOEC (IVC; TCM-199+BOEC)
- P₂: Fertile/TALP-BOEC (IVC; SOF-BOEC)
- P₃: Fertile/TALP-BOEC (IVC; TCM-199-BOEC)
- P₄: Fertile/TALP-BOEC (IVC; KSOM-BOEC)

آزمون سوم: بررسی سرعت تکوین رویان در دو محیط کشت SOF و TCM-199. نمودار ۴، راندمان دو محیط

قابل توجهی در SOF بالاتر است. در مجموع محیط SOF در شرایط نبود هم کشتی با سلولهای پوششی لوله رحم، از شرایط بهتری برای تکوین رویان گاو در مقایسه با محیط TCM-199 برخوردار است.

به عبارت دیگر، محیط SOF از شرایط بهتری برای حمایت از تکوین مراحل پیشرفته تر رویانی برخوردار است. در مقایسه، تکوین مراحل ۲ سلولی و ۸ سلولی با درصد های مشابهی بین دو محیط SOF و TCM-199 صورت می گیرد. تکوین رویان ۴ سلولی به طور

شکل ۴- مقایسه درصد تکوین رویان گاو در مراحل مختلف در دو محیط کشت SOF و TCM-199 و زمان های مختلف پس از لقاح.

جدول ۲- بررسی مراحل پیشرفت تکوین رویانی در زمان های مختلف و در دو محیط کشت SOF و TCM-199

مرحله رویانی	محیط کشت	روز بعد از IVF								روز نهم
		۱۸-۲۴ ساعت	۴-۵ ساعت	۵-۶ ساعت	۷-۸ ساعت	۹-۱۰ ساعت	۱۲-۱۳ ساعت	۱۴-۱۵ ساعت	۱۶ ساعت	
۲ سلولی	TCM-199	۱۵/۸۲*	۲۰/۲۳*	۸/۴	۱۰/۷*					
	SOF	۱۳/۷۷	۱۸/۴	۱۰/۲	۸					
۴ سلولی	TCM-199	۲	۵	۵	۲					
	SOF	۷/۳	۱۱	۸	۳					
۸ سلولی	TCM-199	۴	۱۵/۶۹	۷/۳۴	۸/۴					
	SOF	۱	۳۰/۱۹*	۲۰/۲۹	۳					
۱۶ سلولی	TCM-199		۱۲	۱۵/۸	۴					
	SOF		۱۵/۵*	۱۵/۹۴	۸/۶					
مرولا	TCM-199		۱۰/۱۶*	۱۱*	۵/۶	۵/۶*				
	SOF		۰/۷	۴/۳	۱/۴۴	۴/۳				
پلاستوسیست	TCM-199			۷/۳	۲۴/۲	۱۵/۸	۱۵/۲۵	۱۵/۸*		
	SOF			۰/۷	۲۴/۶	۱۹/۵۶	۲۱*	۸/۶۹		
										۳
										۱۱/۲۹*

علامت * نشانگر تفاوت معنی دار بین دو محیط کشت در هر ساعت مشخص می باشد.

بحث و نتیجه‌گیری

به دست آمده از متابولیسم گلوکز توسط سلول‌های بدنی و بنابراین کاهش تنش‌های متابولیکی مربوط گردد (اورسی و لیز، ۲۰۰۴). در شرایط هم‌کشتی، افزایش سرعت تکوین و درصد تسهیم (ساکاس و همکاران، ۱۹۸۹)، افزایش راندمان تولید بلاستوسیست (رکسرود، ۱۹۸۹) و کاهش تعداد بلاستوسیست‌های با کیفیت پایین (کارنی و همکاران، ۱۹۹۰) نیز گزارش شده‌اند.

در صورت استفاده نکردن از سلول‌های پوششی در روند IVC و IVF، تخمک‌های بارور شده که در محیط SOF کشت داده شدند، مراحل تکوین را نسبت به TCM-199 در شرایط بهتری طی کردند (شکل ۴ و جدول ۲). محیط کشت SOF از سطوح انرژی قابل مقایسه با خون، میزان آلبومین سرمی و گلوتامین مشابه با ترکیبات مایع لوله رحمی و سطوح متعادل‌تر پیروات نسبت به TCM-199 برخوردار است. غلظت گلوکز، لاكتات، پیروات، کلراید، پتاسیم، سدیم و منیزیم در محیط کشت SOF نسبت به TCM-199 شباهت بیشتری به غلظت این مواد در مایع لوله رحمی دارد (ترویت و همکاران، ۱۹۷۲). از این‌رو به اهمیت بهره‌گیری از ترکیبات مایع لوله رحمی، در تکامل رویان پستانداران از جمله گاو تأکید شده است (کوین و همکاران، ۱۹۹۵). نقش گلوکز به عنوان عامل مهارکننده رشد رویان در مرحله ۲ سلولی تا ۸ سلولی نیز تأیید شده است (واین، ۱۹۵۶). بنابراین در محیط‌های کشت مصنوعی از جمله TCM-199 نباید این مسئله فراموش گردد. که غلظت بالای سرم در کنار TCM-199 می‌تواند از دلایل موفق نبودن آن در تکوین رویان باشد (شکل ۴)؛ زیرا سرم به عنوان یک منبع غنی از اسیدهای چرب، موجب عدم تعادل در متابولیسم لیپیدی شده و به تنش متابولیسمی می‌انجامد (کامرگو و همکاران، ۲۰۰۶). احتمالاً همراه کردن این محیط کشت با سلول‌های بدنی، سبب بهبود آن گردید (شکل‌های ۱، ۲ و ۳).

هدف اصلی این پژوهش انتخاب یک محیط کشت مطلوب از میان ۳ محیط کشت رایج در تولید آزمایشگاهی رویان گاو و بهره‌مندی از آن در سیستم هم‌کشتی بود. محیط کشت مناسب شرایط بهتری برای تکوین اولیه رویان و امکان تولید انبوه رویان گاو شیری در شرایط آزمایشگاهی را فراهم می‌آورد. سلول‌های پوششی لوله رحمی برای کشت رویان نشخوارکنندگان توسط یستون و فرست (۱۹۸۹) به کار گرفته شد و بنابراین در این پژوهش نیز از بین طیف وسیعی از سلول‌های بدنی در سیستم هم‌کشتی استفاده شد.

یافته‌های این آزمایش نشان داد راندمان IVF در حضور سلول‌های پوششی نسبت به سایر مسیرهای انتخابی بالاتر بود. درصد رویان‌های دو سلولی در تا ۴۸ ساعت پس از لقاح در مسیری که در دو مرحله باربری و کشت از سیستم هم‌کشتی استفاده شد؛ معادل ۷۲ درصد و بالاتر بود (شکل ۳). راندمان IVC نیز در TCM-199 حضور سلول‌های پوششی در محیط کشت SOF نسبت به شرایط بدون هم‌کشتی (در محیط TCM-199 و KSOM) مؤثرتر بود. درصد تولید رویان‌های ۴ سلولی، ۸ سلولی و بلاستوسیست در شرایط هم‌کشتی با سلول‌های پوششی لوله رحم از اختلاف معنی‌داری در مقایسه با سایر محیط‌ها برخوردار بود (شکل‌های ۱ و ۲ و جدول ۱).

کامرگو و همکاران (۲۰۰۶) نقش مؤثر هم‌کشتی را در تولید آزمایشگاهی رویان در مسیرهای باروری و کشت رویان گزارش کردند. آنها به حذف بعضی سوبسترهای مضر و افزایش فاکتورهای رشد در محیط کشت در شرایط هم‌کشتی اشاره می‌کنند. هم‌کشتی با مکانیسم ناشناخته از توقف تکوین رویان در مراحل اولیه ممانعت به عمل می‌آورد (چن و همکاران، ۱۹۹۴). بهبود تکوین رویان در محیط TCM-199 به همراه سلول‌های پوششی نسبت به شرایط نبود هم‌کشتی، می‌تواند به خشی‌شدن مواد سمی

مختلف و ضرورت طراحی یک سیستم کشت متوالی از دستاوردهای این آزمایش بود.

سپاسگزاری

از راهنمایی‌های استاد راهنما و مشاور و کمک‌های آقای نفرهای کارشناس محترم بخش فیزیولوژی و سرکار خانم کهن‌قدر کارشناس محترم بخش بیوتکنولوژی دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد در طول انجام این پژوهش سپاسگزاری می‌نماییم.

نتیجه‌گیری

یافته‌های این پژوهش نشان داد که تکوین رویان در حضور سلول‌های پوششی لوله رحم و محیط کشت TCM-199 نسبت به شرایط فاقد هم‌کشتی موفق‌تر بود. همچنین عملکرد بهتر TCM-199 همراه هم‌کشتی نسبت به محیط‌های پایه SOF، TCM-199 و KSOM مشاهده گردید. محیط SOF به تنها بی نسبت به حضور مدام SOF موفق‌تر بود. استفاده از هم‌کشتی در محیط‌های کشت فقیر و توجه به نیازهای رویان به عناصر

منابع

- 1.Bavister, B.D., and YanagimachiI, R. 1977. The Effects of Sperm Extracts and Energy Sources on the Motility and Acrosome Reaction of Hamster Spermatozoa in vitro. *Biology of Reproduction*, 16: 228-237.
- 2.Biggers, J.D., Gwakin, R.B., and Brinster, R.L. 1962. Development of mouse embryos in organ cultures of fallopian tubes on a chemically defined medium. *Nauchni. Tr. Viss. Med. Inst. Sofiia*, 194: 747-749.
- 3.Camargo, L.S.A., Viana, J.H.M., Ferreira, S.W.F., Ramos, A.M., Vale, A.A., Filho, V.R. 2006. Factors influencing In vitro embryo production. *Anim. Reprod.*, 3: 19-28.
- 4.Carney, E.W., Tobback, C., and Foote, R.H. 1990. Co-culture of rabbit onecell embryos with rabbit oviduct epithelial cells. *In Vitro Cell Dev. Biol.* 26: 629-35.
- 5.Chen, H.F., HO, H.N., Chen, S.U., Chao, K.H., Lin, H.R., Huang, S.C., Lee, T.V., and Yang, Y.S. 1994. Peptides extracted from vero cell culture overcome the blastocyst block of mouse embryo in a serum free medium. *Assist. Reprod. Gen.* 11: 3. 165-171.
- 6.Coscioni, A.C., Reichenbach, H.D., Schwartz, J., Lafalci, V.S., Rodrigues, J.L., and Brandelli, A. 2001. Sperm function and production of bovine embryos in vitro after swim-up with different calcium and caffeine concentration. *Anim. Reprod. Sci.* 67: 1-2. 59-67.
- 7.Downs, S.M., and Hudson, E.D. 2000. Energy substrate and the completion of spantaneouse meiotic maturation. *Zygote*, 8: 339-351.
- 8.Eyestone, W.H., and First, N.J. 1989. Co-culture of early cattle embryos to the blastocyst stage with oviducal tissue or in conditioned medium. *J. Reprod. Fertil.* 85: 715-20.
- 9.Fukui, Y., and Ono, H. 1989. Effects of sera, hormones and granulose cells added to culture medium for in vitro fertilization, maturation, cleavage and development of bovine oocyte. *J. Reproduction and Fertility*, 86: 501-506.
- 10.Giscard, d'Estaing, S., Lornage, J., Hadj, S., Boulieu, D., Salle, B., and Guerin, J.F. 2001. Comparison of two blastocyst culture systems: coculture on Vero cells and sequential media. *Fertil. Steril.* 76: 1032-1035.
- 11.Klumpp, A.M. 2004. In vitro maturation (IVM), in vitro fertilization (IVF) and in vitro culture (IVC) of bovine oocytes. Department of Animal Sciences, Louisiana State University, Baton Rouge, Louisiana.
- 12.Kreysing, U., Nagai, T., and Niemman, H. 1997. Male dependent variability of fertilization and embryo development in two bovine in vitro fertilization systems and effect of casein phosphopeptides (CPPs). *Reprod. Fertile. Dev.* 9: 465-474.
- 13.Orsi, N.M., and Leese, H.J. 2004. Amino acid metabolism of preimplantation bovine embryos cultured with bovine serum albumin or polyvinyl alcohol. *Theriogenology*, 61: 561-572.
- 14.Orsi, N.M., and Reisch, J.B. 2007. Mamalian embryo co-culture:trials and tribulation of a misunderstood method. *Theriogenology*, 67: 441-458.

- 15.Parrish, J.J., Susko-Parrish, J., Winer, M.A., and First, N.L. 1988. Capacitation of Bovine Sperm by Heparin. *Biology of Reproduction*, 38: 1171-1180.
- 16.Quinn, P., Moinipanah, R., Steinberg, J.M., and Weathersbee, P. 1995. Successful human in vitro fertilization using a modified human tubal fluid medium lacking glucose and phosphate ions. *Fertil. Steril.*, 63: 922-924.
- 17.Rexroad, Jr.C.E. 1989. Co-culture of domestic animal embryos. *Theriogenology*, 31: 105-114.
- 18.Sakkas, D., Batt, P.A., Cameron, A.W. 1989. Development of preimplantation goat (*Capra hircus*) embryos in vivo and in vitro. *J. Reprod. Fertil.* 87: 359-365.
- 19.Tervit, H.R., Whittingham, D.G., and Rowson, L.E.A. 1972. Successful culture in vitro of sheep and cattle ova. *J. Reprod. Fertil.* 30: 493-497.
- 20.Whitten, W.K. 1956. Culture of tubal ova. *Nature* 179, 1081-1082.

Archive of SID

The effects of bovine oviduct epithelial cell co-culture on the development of preimplantation bovine embryo

***M. Eshaghi¹, Y. Jafari Ahangari² and *H. Dehghani³**

¹Former M.Sc. Student, Dept. of Animal Sciences, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources,

²Associate Prof., Dept. of Animal Sciences, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources,

³Assistant Prof., Dept. of Veterinary, Ferdowsi University of Mashhad

Abstract

Co-culture systems have been used to increase the quality of in vitro-produced mammalian embryos, to simulate the in vivo conditions, to support in vitro culture media, and to decrease the level of environmental and metabolic stresses on the in vitro-cultured embryos. The specific objectives of this research were to evaluate the effects of bovine oviduct epithelial cell (BOEC) co-culture on the in vitro fertilization and in vitro development of bovine preimplantation embryos. First, in vitro matured oocytes were fertilized and cultured in different media in the presence and the absence of BOEC cells. Development of these embryos were evaluated and compared at 4-cell, 8-cell, and blastocyst stages. The medium TCM-199 plus BOEC co-culture had the best performance in supporting the development of 4-cell, 8-cell, and blastocyst embryos. Co-culture with BOEC cells during in vitro fertilization, also resulted in an increase in the rate of 2-cell embryo production. The percentage of 2-cell embryos produced in TCM-199+BOEC cells was significantly higher (72.17%) than that in TCM (53.6%), SOF (61.5%), and KSOM media (42%) without BOEC co-culture. To evaluate the net effects of SOF and TCM-199 media apart from the effects of co-cultured cells, the presumably fertilized oocytes were cultured in two groups; SOF and TCM-199, and their development to the blastocyst stage was recorded at different hours post fertilization. Although, TCM-199 medium supported the development of early stages slightly better than SOF, the situation reversed after 16-cell stage and the number of morula and blastocyst stage embryos was significantly higher in SOF medium. Results of this research show that co-culture with BOEC cells increases the efficiency of in vitro fertilization and the number of embryos produced at different stages of preimplantation. In the absence of co-culture conditions, SOF medium overall is a better medium than TCM-199 for the in vitro culture of preimplantation bovine embryo.

Keywords: Embryo development; Culture medium; Epithelium oviduct cell; Co-culture

* Corresponding Author; Email: isacci60@yahoo.com